

Den 19. november 2008 kl. 13:00 blev retten sat på Forberedelsesafdelingen af [redacted] Dommer [redacted].

Der blev foretaget i ikke offentligt retsmøde sag nr. BS 7-2187/2008:

[redacted] Sagsøger

[redacted] Adresse 1

[redacted] Odense

mod
Ejendomsselskabet City Bolig A/S
Hunderupvej 48
5000 Odense C

Ingen indkaldt eller mødt.

Det tidligere fremlagte var tilstede. Endvidere blev fremlagt replik og påstandsdokument vedrørende sagsøgerens henvisningspåstand.

Parterne har anmodet om, at retten træffer afgørelse på skriftligt grundlag.

Der blev afsagt sålydende

K E N D E L S E

Sagsøgeren har begæret sagen henvist til Sø- og Handelsretten, jf. retsplejelovens § 227, stk. 1, subsidiært til Østre Landsret, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1, og mest subsidiært, at 3 dommere skal deltage i afgørelsen af sagen, jf. retsplejelovens § 12, stk. 3.

Sagsøgte har nedlagt påstand om, at sagsøgerens begæring afvises.

Sagsøgeren har under sagen nedlagt påstand om, at sagsøgte skal betale 100.000 kr. med procesrente fra sagens anlæg.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsøgeren har været ansat hos sagsøgte i fleksjob som følge af, at sagsøgeren lider af epilepsi. Sagsøgte opsigte ved brev af 19. juni 2008 sagsøgeren med følgende begrundelse "... da vi ikke kan være ansvarlige for din sikkerhed i situationer, hvor du arbejder alene." Den af sagsøgeren nedlagte påstand svarer til ca. 4 måneders løn og gøres gældende som godtgørelse i medfør af forskelsbehandlingslovens § 7, stk. 1, jf. § 2.

Sagsøgeren har til støtte for sine begæring anført, at der skal foretages en principiel afgrænsning af handicapbegrebet i forskelsbehandlingsloven.

Hovedspørgsmålet er, hvorvidt epilepsi overhovedet kan betegnes som et handicap i lovens forstand. Afgørelser har fastslået, at kronisk hovedpine og sklerose i den konkrete form ikke er omfattet af handicapbegrebet i forskelsbehandlingsloven. I sagerne har der imidlertid været andre momenter, som har haft indflydelse, herunder blandt andet forudgående sygefravær, der ikke relaterer sig til handicapet, hvilket denne sag er "renset" for. Der er mulighed for at træffe en "ren" afgørelse, som vil kunne danne grundlag for en afklaring af handicapbegrebet i loven. Det vil først være relevant i den konkrete sag at vurdere sværhedsgraden af handicapet, hvis retten kommer til det principielle standpunkt, at epilepsi kan være omfattet af loven.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand anført, at sagen angår fortolkning af forskelsbehandlingslovens § 1, stk. 1 og således ikke forudsætter særlig indsigt i eller fagkundskab i forhold til erhvervsforhold, herunder ansættelsesforhold. Sagen er enkel, overskuelig og angår kun en juridisk problemsstilling. Diagnosen epilepsi dækker over en bred vifte af symptomer, der desuden har stor variation i den styrke hvormed de kommer til udtryk. Sagens afgørelse vil være konkret begrundet og har således ikke principiel karakter. Afgørelsen kan således heller ikke have væsentlig betydning for andre end parterne. Der er tale om fortolkning af loven på et område, hvor forståelsen og rækkevidden af begrebet handicap allerede har været prøvet ved domstolene i flere afgørelser. De forudgående sygdomme, der henvises til for så vidt angår de tidligere afsagte domme anses for at være en del af lidelserne posttraumatisk stresssyndrom og sklerose. Domstolene har ikke skelnet mellem de forudgående sygdomme og de lidelser, der var til bedømmelse. Sagen adskiller sig således ikke væsentligt fra de tidligere prøvede.

Retten bemærkninger:

Efter forskelsbehandlingslovens § 1, stk. 1, forstås ved forskelsbehandling i loven enhver direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af blandt andet handicap. Efter lovens § 2 må en arbejdsgiver ikke forskelsbehandle lønmodtagere ved blandt andet afskedigelse. Efter lovens § 7, stk. 1, kan personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af blandt andet § 2 tilkendes en godtgørelse.

Hvornår en person er "handicappet" i forskelsbehandlingslovens forstand er ikke nærmere defineret i loven. Det fremgår af forarbejderne til loven, at handicap ikke er et entydigt begreb, men at der "i praksis opereres med en forståelse af begrebet, som kan formuleres på følgende vis: For at tale om et handicap eller en person med handicap må der kunne konstateres en fysisk, psykisk eller intellektuel funktionsnedsættelse, som afføder et kompensationsbehov, for at den pågældende kan fungere på lige fod med andre borgere i en tilsvarende livssituation".

Afgørelsen af, om sagsøgeren er omfattet af forskelsbehandlingslovens handicapbegreb må herefter bero på en konkret bevisvurdering, der ikke nød-

vendigvis forudsætter en forudgående principiel afgørelse om, hvorvidt epilepsi kan være omfattet af loven. Sagen er således ikke af en sådan principiel karakter, at der er grundlag for i medfør af retsplejelovens § 227, stk. 1, eller § 226, stk. 1, at henvise sagen til Sø- og Handelsretten eller Østre Landsret.

Af de grunde, der er anført ovenfor, og da de øvrige betingelser for kollegial behandling i retsplejelovens § 12, stk. 3, ikke er opfyldt, tages heller ikke sagsøgerens mest subsidiære påstand om kollegial behandling til følge.

Derfor

b e s t e m m e s:

Sagsøgerens begæring om sagens henvisning til Sø- og Handelsretten, subsidiært Østre Landsret og mest subsidiært kollegial behandling, tages ikke til følge.

Der fastsattes frist for replik vedrørende sagens realitet til **fredag den 19. december 2008.**

Sagen udsat.

Retten hævet.

Dommer